

DLA DZIECI PIĘCIOLETNICH

I. Bóg mówi
do nas słowami
Pisma Świętego
i przez Pana Jezusa

1
zeszyt

Katechezy 1-9

7. WIELKIE ZMARTWIENIE

1. Cele katechetyczne

Odkrywamy z dzieckiem wielkie zadanie człowieka, jakim jest poszukiwanie Boga.

Pomagamy dziecku nawiązywać kontakt z Bogiem poprzez uczestnictwo w modlitwie wspólnoty Kościoła.

2. Treści katechezy

Dwunastoletni Jezus w świątyni.

Jezus mówi do nas: „Po to przyszedłem na świat, aby przebywać w domu mojego Ojca” (por. Łk 2, 48).

Nasze starania o to, aby z Bogiem rozmawiać i z Nim przebywać.

3. Zadania nauczyciela religii

Zachęcanie dziecka, aby przebywało z Jezusem w kościele – w Domu Ojca.

Kształtowanie postawy modlitwy we wspólnocie Kościoła.

4. Metody i środki

Zabawa: „Kogo pośród nas brakuje”, czytanie słowa Bożego, inscenizacja, czytanie opowiadania „Wielkie zmartwienie”.

Praca z podręcznikiem

W podręczniku dziecka jest narysowane wewnątrz świątyni jerozolimskiej i kilku siedzących nauczycieli. Dzieci wklejają postać dwunastoletniego Jezusa, Maryi i Józefa oraz w odpowiednim miejscu znaczek 7. ze świątynią.

Pomoce:

– rekwizyty dla postaci Maryi, Józefa i dwunastoletniego Jezusa.

5. Propozycja katechezy

Zabawa: „Kogo pośród nas brakuje?”

Podczas zabawy dziecko może sprawdzić swoją spostrzegawczość. Te doświadczenia mogą dopomóc mu podczas uczestniczenia w wydarzeniu biblijnym, które mówi o odnalezieniu Jezusa w świątyni.

Ustalamy, kto będzie odgadywał, kogo pośród dzieci brakuje. Ci, którzy zgłoszą się do odgadywania, mają za zadanie, aby dobrze przyglądać się wszystkim uczestnikom zabawy, po czym jedno dziecko wychodzi z sali. Wtedy wybieramy dziecko, które chowa się tak, by być zupełnie niewidocznym. Gdy powróci uczestnik zabawy, który wyszedł, zgaduje, kogo brakuje. Powtarzamy grę kilkakrotnie.

Po zakończeniu zabawy odczytujemy dzieciom tekst biblijny, który mówi o odnalezieniu Jezusa w świątyni.

Opowiadanie oparte na słowach Pisma Świętego

Maryja i Józef chodzili co roku do Jerozolimy na Święto Paschy. Gdy Jezus miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, Jezus został w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice. Przypuszczając, że jest w towarzystwie pielgrzymów, uszli dzień drogi i szukali Go wśród krewnych i znajomych. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jerozolimy i szukali Go. Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami. Na ten widok zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do Niego: „Synu, czemuś nam to uczynił? Oto z bólem serca szukaliśmy Ciebie”. Lecz On im odpowiedział: „Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?”.

Potem poszedł z nimi i wrócił do Nazaretu; i był im posłuszny. A Matka Jego chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu. Jezus zaś czynił postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi (por. Łk 2, 41-52).

Po czytaniu proponujemy dzieciom podróż wyobraźni.

Zabawa: „Podróż wyobraźni”

Wybieramy trzy osoby, które podczas „podróży wyobraźni” będą przedstawiać rolę Jezusa, Maryi i Józefa. Gwiazdkami oznaczamy w tekście prze-rwy, w których dajemy dzieciom czas na przeżywanie doświadczeń.

Usiądźcie jedno za drugim. Wyobraźcie sobie, że jest piękny dzień. *

Dzieci mogą patrzeć w niebo i wyciągać ręce w stronę słońca.

Wsiadacie do auta, by powędrować bardzo daleko: aż do Ziemi Świętej, na której dawno temu żył Jezus. *

Dzieci jadą, trzymając w ręce kierownicę i pochylając się w różne strony inscenizują jazdę samochodem. Mogą również naśladować jego odgłosy.

Jadąc, mijacie piękne widoki. Jesteście coraz dalej od swoich domów i od przedszkola. * Zauważacie, że przed wami jest wielkie morze. Zatrzymujecie się i wsiadacie na motorówkę, która zaczyna płynąć z coraz większą prędkością. * Czujecie na twarzach miły powiew wiatru oraz zapach morskiej wody. * Nagle wszystko cichnie i wysiadacie na brzeg. Przed wami stoi piękna świątynia. Wchodzicie do środka. *

Dzieci wyciszają się.

Wśród ludzi zebranych w świątyni stoi Jezus. *

Wchodzi dziecko odgrywające rolę Jezusa, trzymając w ręce Biblię. Jezus siada i otwiera ją.

Wstajecie i rozglądacie się, poszukując Maryi i Józefa. * Ponieważ Ich nie widzicie, wychodzicie ze świątyni, szukać gdzie indziej. Gdy już odeszliście od świątyni, zauważacie, że w jej stronę podążają jacyś ludzie. *

Wchodzi Maryja i Józef. Są zmartwieni i rozglądają się. Podpowiadamy dzieciom, o co mają Ich zapytać, np.:

Dlaczego jesteście smutni?

Maryja odpowiada: Nie wiemy, gdzie jest Jezus.

Józef mówi: Szukamy Go już trzy dni. Nie widzieliście Jezusa?

Dzieci odpowiadają: Jest w świątyni. Widzieliśmy Go.

Dzieci wskazują Maryi i Józefowi, skąd przyszli. Idą razem w stronę siedzącego Jezusa. Gdy już są przy Nim, Jezus mówi:

„Po to przyszedłem na świat, aby przebywać w domu mojego Ojca”.

Jezus wstaje i podchodzi do Maryi i Józefa, po czym razem wychodzą.

Po tej „podróży wyobraźni” przypominamy, że jesteśmy już w przedszkolu i czytamy opowiadanie „**Wielkie żmártwienie**”.

Praca z podręcznikiem

Jest w nim narysowane wewnątrz świątyni Jerozolimskiej, w której siedzą nauczyciele. Dzieci wklejają postać dwunastoletniego Jezusa, Maryi Józefa oraz w odpowiednim miejscu znaczek 7. ze świątynią.

Modlitwa

Zapalmy świecę i zapraszamy do modlitwy.

Zamyślenie dziecka przy Sercu Pana Jezusa

Panie Jezu, chcę z Tobą przebywać w Domu Twojego i mojego Ojca. Chcę iść do kościoła i być tam z Tobą.

Przewidywane osiągnięcia dziecka

Wiedza – co dziecko wie?

Dziecko wie, że Jezus pragnie być w Domu swojego Ojca.

Umiejętności – co dziecko potrafi?

Dziecko potrafi „rozmawiać” ze świętymi poznanymi na kartach z Biblii.

Interyoryzacja wartości – co dziecko ceni?

Dziecko ceni dar, jakim jest obecność Jezusa w kościele.

6. Współpraca z rodziną i parafią

Rodzice idą razem z dzieckiem do kościoła. W kościele przypominają mu, gdzie pali się czerwone światełko, na znak, że Jezus nas tutaj oczekuje. Rozmawiają z dzieckiem o tym, że Jezus cieszy się naszą obecnością i chce nam opowiadać o swoim Ojcu.

8. UDANE WESELE

1. Cele katechetyczne

Pomagamy dziecku odkryć, co ma czynić, aby jego życie było „udane”. Uczymy dziecko nawiązywać z Bogiem relację poprzez słowa własnej modlitwy prośby.

2. Treści katechezy

Maryja mówi do nas: „Uczyńcie to, co wam poleca Jezus”. Możemy mówić w modlitwie do Boga.

3. Zadania nauczyciela religii

Wspomagamy dziecko, aby potrafiło, razem z Maryją, swoimi słowami prosić Boga.

4. Metody i środki

Zabawa: „Zgadnij, kto ciebie woła”, czytanie słowa Bożego, modlitwa prośby, czytanie opowiadania „Udane wesele”.

Praca z podręcznikiem

W podręczniku dziecka jest narysowana uczta weselna, Jezus, Maryja, para nowożeńców, goście weselni i sześć dzbanów. Rysunki do wklejenia: dwa słudzy nalewają wodę z dzbanu oraz znaczek 8. z dzbanami.

Pomoce:

– nagranie spokojnej muzyki.

5. Propozycja katechezy

Zabawa: „Zgadnij, kto ciebie woła”

Zabawa polega na tym, że dzieci siadają w różnych miejscach na sali, a jedno z nich staje do nich tyłem. Dzieci kolejno wołają, np.: „Jolu, zgadnij, kto ciebie woła?”. Jeżeli dziecko nie odgadnie, kto je zawołał, zamienia się z wołającym miejscem. Tok zabawy powtarzamy kilkakrotnie, aby wszystkie dzieci mogły wziąć udział w zabawie, po czym opowiadamy:

Ludzie zwracają się do siebie z różnymi sprawami, na przykład po to, aby się z kimś przywitać, coś powiedzieć...

Kiedy jeszcze?

Gdy dzieci wypowiedzą się, czytamy lub opowiadamy tekst biblijny o cudzie na weselu w Kanie Galilejskiej.

Opowiadanie oparte na słowach Pisma Świętego

Gdy odbywało się wesele w Kanie Galilejskiej, była tam Matka Jezusa. Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów. A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa powiedziała do Niego: „Nie mają już wina”. Jezus Jej odpowiedział: „Czyż to moja lub Twoja sprawa, Niewiasto? Czyż jeszcze nie nadeszła godzina moja?”. Wtedy Matka Jego powiedziała do sług: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”. Stało zaś tam sześć stągwi, czyli wielkich dzbanów kamiennych. Rzekł Jezus do sług: „Napełnijcie stągwie wodą!”. I napełnili je aż po brzegi. Potem do nich powiedział: „Zaczerpnijcie teraz i zanieście staroście weselnemu!”. Oni zaś zanieśli. A gdy starosta weselny skosztował wody, która stała się winem – nie wiedział bowiem, skąd ono pochodzi, ale słudzy, którzy czerpali wodę, wiedzieli – przywołał pana młodego i powiedział do niego: „Každy człowiek stawia najpierw dobre wino, a gdy się napiją, wówczas gorsze. Ty zachowałeś dobre wino aż do tej pory”. Taki to początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej. Objawił swoją chwałę i uwierzyli w Niego Jego uczniowie (*por. J 2, 1-11*).

Po odczytaniu tekstu, rozmawiamy z dziećmi.

- Co odbywało się w miasteczku Kana Galilejska?
- Kto był na tym weselu?
- Dlaczego nowożeńcy byli zmartwieni?
- O czym Maryja powiedziała Jezusowi?
- Co Jezus polecił sługom?

- Dlaczego starosta wesela zdziwił się?
- O czym możemy mówić do Jezusa?
- Czego nam potrzeba?

Modlitwa

Zapalmy świecę.

Prosimy dzieci, aby zgłaszały się i wypowiedziały modlitwy prośby, np.: „Jezu, chleba nam potrzeba”, „Panie Jezu, proszę Cię o zdrowie” itp. Następnie czytamy dzieciom parafrazę tekstu biblijnego.

Maryja mówi dzisiaj do nas:

UCZYŃCIE TO, CO WAM POLECA JEZUS (por. J 2, 5).

Praca z podręcznikiem

Dzieci powtarzają z katechetą tekst, a następnie pracują ze swoim podręcznikiem, gdzie jest narysowana uczta weselna, Jezus, Maryja, para nowożeńców, goście weselni i sześć dzbanów. Wklejają postaci sług, którzy nalewają wodę z dzbana oraz w odpowiednim miejscu znaczek 8. z dzbanami. Dorysowują także wylewaną wodę. W czasie pracy możemy włączyć spokojną muzykę.

Na zakończenie czytamy opowiadanie „Udane wesele”.

Zamyślenie dziecka przy Sercu Matki Bożej

Matko Boża, Ty znasz nasze potrzeby. Powiedz Jezusowi, czego nam potrzeba.

Przewidywane osiągnięcia dziecka

Wiedza – co dziecko wie?

Dziecko wie, że Bóg słucha Jego prośb.

Umiejętności – co dziecko potrafi?

Dziecko potrafi swoimi słowami prosić Boga w różnych potrzebach.

Interioryzacja wartości – co dziecko ceni?

Dziecko ceni obecność Maryi, która modli się z Nim do Jezusa.

6. Współpraca z rodziną i parafią

Prosimy, by dzieci w domu modliły się do Jezusa, prosząc o pomoc Maryję.

Spis treści

I. Bóg mówi do nas słowami Pisma Świętego i przez Pana Jezusa

Ogólna prezentacja i wprowadzenie do pracy z podręcznikiem „Radość Dzieci Bożych”	1
1. Niezwykła księga	5
2. Wszystko, co Bóg stworzył, jest dobre	9
3. Człowiek jest dobry	13
4. Różne głosy świata	17
5. Wybrane serce	21
6. Zadziwiona gwiazda	26
7. Wielkie zmartwienie	30
8. Udane wesele	34
9. Jezus i dzieci	37